

Paul Huybrechts graveerder-medailleur

Paul Reekmans

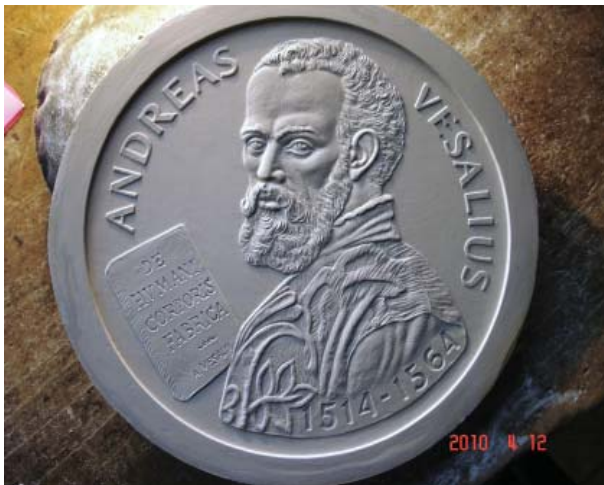
We kennen kunstenaars, schilders, beeldhouwers in alle soorten van disciplines, in alle rangen van opvattingen: zowel abstracten, realisten, animisten, kubisten en conceptuelen, je kan het lijstje aanvullen, met wat je maar kan bedenken. Zij doen het onmogelijke om toch maar origineel te zijn en de materie moet de hersenkronkels van de schepper maar proberen te volgen. Maar de materie heeft haar rechten en zal zich slechts onderwerpen wanneer het spel eerlijk gespeeld wordt. Ik neem als voorbeeld een Caravaggio uit de verre geschiedenis van de schilderkunst, dicht bij ons een Vincent Van Gogh en een hedendaagse Sam Dillemans.

Dit zijn kunstenaars die bij voorbaat de discipline van de materie tot de kleinste details bestudeerd hebben en er in slagen door de materie met het nodige respect te behandelen en er zo toe geraken haar te doen gehoorzamen aan hun inspiratie. Hun creaties zijn het resultaat van een flirten met de materie, waar beiden op het einde toegestreden elkanders rivaal en vriend zijn geworden.

Paul Huybrechts is wis en zeker een kunstenaar van die soort. Meer nog: hier is geen plaats voor flirten met de materie. De materie moet zich plooiën naar zijn eisen, maar hij heeft ze bestudeerd tot in haar kleinste grillen. Hij weet hoe ze aan te pakken. De materie zal hem gewillig zijn omdat ze weet dat zij bij hem in, goede handen is. Letterlijk dan. Ze laat hem zelfs toe te experimenteren en nieuwe toepassingen toe te staan onder zijn inspiratie.

Paul Huybrechts woont in Herent (*) maar is afkomstig van Leuven, waar hij zijn eerste opleiding kreeg in de tekenacademie. Als een man die voorliefde had voor details kon hij niet beter doen dan uit te kijken in het buitenland waar hij zijn artistieke aanleg kon bijlijpen.

In Zwitserland vond hij de beste meesters die hem de geschiktheid konden aanmeten voor de graveerkunst, waar beeldhouwkunst en grafiek dicht bij elkaar gebracht werden. Maar in Duitsland en ook in Slowakije en Tsjechië bezocht hij de ateliers van zijn collega's, op zoek naar nieuwe technieken.

Sinds meer dan veertig jaar staat Paul Huybrechts wereldwijd aan de top van de medaillekunst. We mogen niet te bescheiden zijn, ik noem hem zonder blozen een ambassadeur van die discipline. Wie het over de medaillekunst heeft, heeft gemakkelijk de neiging om in neerbuigende termen te spreken over die vorm van klein-kunst. Men kan natuurlijk geen vergelijking maken met monumentale bronzen beelden. Maar een medaille uitgereikt onder bepaalde omstandigheden maakt dikwijls veel indruk op de omgeving en maakt de drager zo gelukkig.

Het blijft echter bij Huybrechts niet alleen bij medailles waarbij Napoleon het smalend had over *“cela ne coûte rien et fait tant de plaisir”*.

Het moet ons niet verwonderen dat Paul Huybrechts met zijn kennis en talent veel aanbiedingen ontvangt. Zo doet de Koninklijke Munt op hem een beroep. Zonder het te weten loop je misschien met een geldstuk in je zak, door hem ontworpen.

Als lid van de Internationale Federatie van de Medaille (FIDEM), waarvoor hij afgevaardigde is voor België, neemt hij deel aan congressen en tentoonstellingen over de hele wereld. Eind augustus vertrekt hij op uitnodiging van Zenichi Yokoyama met een collectie naar Japan, waar hij zijn kunst aan de Japanners mag laten zien. De Belgische ambassadeur in Tokyo nodigde hem uit om op 1 september zijn nieuwste creatie, een Belgisch-Japanse vriendschapsmedaille, voor te stellen tijdens een receptie op de Belgische ambassade.

Enkele weken geleden hadden we het genoegen hem te ontmoeten op een groepstentoonstelling waar hij samen met enkele buitenlandse collega's de medaillekunst alle eer aandeed, niet alleen met zijn kunstwerken, maar tegelijk met een bestendige uitleg stap voor stap opgebouwd aan de hand van voorbeelden over de creatie van een kunstwerk.

Met onverholven trots verlieten we de tentoonstelling wetend dat we hier de realisaties van een oud-leerling van de Academie voor Schone kunsten hadden bezocht, die het toch ver gebracht had. Waartoe de cursus kunstgeschiedenis al niet kan leiden.

(*) Paul HUYBRECHTS, Swertmolenstraat 3, B-3020 Herent